

Leif Jacobsen

Tack Cissi och Ewa!

STULEN

Illustrationer:
Stefan Lindblad

HEGAS

I samma serie:

Razzia

1

Det var den första riktigt varma dagen på våren. Vintern hade varit lång och tråkig.

Tre mopeder kom körande i full fart förbi Fiket i den lilla byn. En rödvit Peugeot Jet Force. En röd Baotian. En blå Puch Dakota av 1978 års modell.

Det var Lukas, Krille och Petter som var ute och körde.

Det var lördag och solen sken.

Killarna var på väg till skogen för att köra av sig och leka med mopederna. Eller ”trekka” som de själva sa.

För att komma till skogen körde de förbi posten och den gamla stationen. Det var där som polisen hade haft sin stora razzia i vintras.*

* Detta kan du läsa om i Razzia.

Vid bibblan svängde de förbi Benkes Cykel. Sedan följde de järnvägen.

Just då kom tåget. Det var ett långt godståg med fler än femtio vagnar.

Föraren av loket måste ha sett killarna för han tutade tre gånger.

Lukas, Krille och Petter ställde sig upp på mopparna. De började skrika och vråla så högt de kunde.

De skrek allt möjligt när tåget körde förbi. saker som kanske inte var så vackra direkt.

Men det var just det som var så bra. Ingen kunde ju höra dem! De kunde nästan inte höra sig själva.

Det var grymt att få skrika av sig. En härlig känsla. En känsla av frihet. Det hände ganska ofta att de gjorde så här.

När tåget till sist hade kört förbi bromsade de in.

– Jiihaa! skrek Krille. Grymt coolt!

– Typ! Hörde ni att han tutade, sa Lukas. Han måste ha sett oss!

- Coolt! sa Petter. Men kom igen nu.
Puchen mår inte bra av att stå stilla.
– Jaså?! sa Krille. Står den inte alltid
still när du sitter bakom styret?
– Äh, håll klaffen! sa Petter.
– Har ni hört förresten? sa Krille. Någon
snodde Bangs CPI igår.
– Va! sa Petter.
– Var då? frågade Lukas.
– Här i byn, sa Krille. Medan han höll
på och mekade i verkstan.
– Vilka svin! sa Lukas.
– Typ! sa Krille.
– Typ! sa Petter.

De tre stod kvar en kort stund och
funderade över den hemska stölden.

Sedan trampade Petter ner växeln i ettan
och lutade Puchen åt vänster.

– Nu sticker vi, sa han.

Han varvade moppen till max så att
motorn skrek. Kåporna på den gamla
Puchen jämrade sig. Sedan släppte han
frikopplingen.

Medan Petter hade kvar foten i marken
började moppen att slira runt i det torra
gruset.

Tre varv hann han med innan han
släppte lite på gasen.

Så rätade han upp Dakotan och körde
därifrån.

Jag skulle vilja se dem göra så med sina
nya fina automatare, tänkte Petter med ett
nöjt leende.

Kvar i ett stort moln av damm stod
Krille och Lukas.

De såg på den stora ringen som Petter
hade gjort i gruset.

– Vilken jäkla dåre! hostade Krille.

Lukas höll med. Sedan körde de efter
Petter ner i skogen.

Den lilla grusvägen ledde in i ett stort
område som kallades Borgen.

Det var en lång ravin med mycket skog.
Naturen var unik och fridlyst. Hit kom
folk för att promenera och njuta.